

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ♣ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

שבת-כירה		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב		
כל שבא בחמין מלפני השבת - שורין אותו בחמין בשבת, וכל שלא בא בחמין מלפני השבת - מדיחין אותו בחמין בשבת, חוץ מן המליח ישן וקוליים האיספנין שהדחתן זו היא גמר מלאכתן.	מר בריה דרבינא: אף אנן נמי תנינא:											♣	♣	◇	לט.
שמע מינה.													♣		לט.
ולא יפקיענה בסודרין														♣	לט.
נותנין תבשיל לתוך הכור בשביל שיהא שמור, ואת המים היפים ברעים בשביל שיצננו, ואת הצונן בחמה בשביל שיחמו	והא דתנן:													♣	לט.
לימא רבי יוסי היא ולא רבנן														♣	לט.
בחמה - דכוליה עלמא לא פליגי דשרי, בתולדות האור - כוליה עלמא לא פליגי דאסיר, כי פליגי - בתולדות החמה	רב נחמן:													!	לט.
גזרינן תולדות החמה אטו תולדות האור	מר סבר: [רבנן]													♣	לט.
לא גזרינן.	ומר סבר: [רבי יוסי]													♣	לט.
ולא יטמיננה בחול.														♣	לט.
ולפלוג נמי רבי יוסי בהא														♣	לט.
גזרה שמא יטמין ברמץ.	רבה:													!	לט.
מפני שמזוז עפר ממקומו.	רב יוסף:													!	לט.
מאי בינייהו?														^	לט.
איכא בינייהו: עפר תיחוח														!	לט.
מגלגלין ביצה על גבי נג רותח, ואין מגלגלין ביצה על גבי סיד רותח.	מיתבי, רבן שמעון בן גמליאל:													♣	לט.
בשלמא למאן דאמר גזרה שמא יטמין ברמץ - ליכא למיגזר. אלא למאן דאמר מפני שמזוז עפר ממקומו - ליגזר														♣	לט.
סתם גג לית ביה עפר.														!	לט.
מעשה שעשו אנשי טבריא והביאו סילון של צונן לתוך אמה של חמין וכו'.	תא שמע:													♣	לט.
בשלמא למאן דאמר גזרה שמא יטמין ברמץ - היינו דדמיא להטמנה, אלא למאן דאמר מפני שמזוז עפר ממקומו - מאי איכא למימר?														♣	לט.
מי סברת מעשה טבריא אסיפא קאי? ארישא קאי:														!	לט.
לא יפקיענה בסודרין	[רישא][רבנן]													♣	לט.
מתיר.	רבי יוסי:													♣	לט.
הא מעשה דאנשי טבריא תולדות חמה הוא, ואסרי להו רבנן	והכי קאמרי ליה רבנן לרבי יוסי:													♣	לט.
ההוא - תולדות אור הוא, דחלפי אפיתחא דגיהנם.	אמר להו: [רבי יוסי]													!	לט.
ממעשה שעשו אנשי טבריא ואסרי להו רבנן - בטלה הטמנה בדבר המוסיף הבל, ואפילו מבעוד יום.	רב חסדא:													♣	לט.
הלכה כאנשי טבריא.	עולא:													♣	לט.
כבר תבריהו אנשי טבריא לסילונייהו.	אמר ליה רב נחמן:													♣	לט.
מעשה שעשו אנשי טבריא.														♣	לט.
מאי רהיצה?														^	לט.
אילימא רהיצת כל גופו														!	לט.

disputants-חולקים-◊ ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ◊ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שבת-כירה	מימרא												
אלא חמין שהוחמו בשבת - הוא דאסורין, הא חמין שהוחמו מערב שבת - מותרין?										◊			לט:
חמין שהוחמו מערב שבת, למחר רוחץ בהן פניו ידיו ורגליו, אבל לא כל גופו?	והתניא:									◊			לט:
אלא - פניו ידיו ורגליו.										!			לט:
ביום טוב - כחמין שהוחמו ביום טוב, ואסורין ברחיצה ומותרין בשתיה.	אימא סיפא:									◊			לט:
לימא תנן סתמא כבית שמאי										◊			לט:
לא יחם אדם חמין לרגליו אלא אם כן ראיין לשתיה	דתנן, בית שמאי:	◊	■	■	■	■	■	■	■	◊			לט:
מתירין	בית הלל:	◊	■	■	■	■	■	■	■	◊			לט:
להשתטף בהן כל גופו עסקינן והאי תנא הוא	רב איקא בר חנניא:									!			לט:
לא ישתטף אדם כל גופו, בין בחמין ובין בצונן - דברי רבי מאיר	דתניא: [רבי מאיר]									◊	■	■	לט:
מתיר	רבי שמעון:									◊	■	■	לט:
בחמין - אסור, בצונן - מותר.	רבי יהודה:									◊	■	■	לט:
מחלוקת בכלי, אבל בקרקע - דברי הכל מותר.	רב חסדא:										■		לט:
והא מעשה דאנשי טבריא בקרקע הוה, ואסרי להו רבנן											◊		לט:
מחלוקת - בקרקע, אבל בכלי - דברי הכל אסור.	אלא, אי איתמר הכי איתמר: [רב חסדא]											■	לט:
הלכה כרבי יהודה.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											■	לט:
בפירוש שמיע לך, או מכללא שמיע לך?	אמר ליה רב יוסף:											^	לט:
מאי כללא												^	לט:
כל מקום שאתה מוצא שנים חלוקין ואחד מכריע - הלכה כדברי המכריע, חוץ מקולי מטלניות, שאף על פי שרבי אליעזר מחמיר ורבי יהושע מיקל, ורבי עקיבא מכריע - אין הלכה כדברי המכריע. חדא: דרבי עקיבא תלמיד הוא, ועוד: הא הדר ביה רבי עקיבא לגביה דרבי יהושע.	דאמר רב תנחום אמר רבי יוחנן אמר רבי ינאי אמר רבי:											■	לט: